

الف

سنڌي الف ب ن ا وليڪو حرف.

آ: بنا، سواءِ، بغير.

آ: ڪس چوٽ يا خَل نا سبب باءِ غان
پيشن مَرُوڪا توار، امرڪ آف، آه،
بر، بَرَڪ، ب.

آب: دِير، آسماني دِير، قِرنا دِير

آباد: سَرَسبز، روزي، رزق، اناج دانہ
وراک، وستي، دِير ٿي آباد،
گروڪا دِغاريا جاگه، جه.

آبرو: عزت، ناموس، حيا، شرم
شهرت.

آبائي: باوهڻي، پيرھڻي.

آبتڙ: چڀي، آلتا.

آبشار: مَش آن بَرُوڪا دِير، بَرزان
تموڪا دِير نا چشم.

آبا: باوه، بابا، بابا جان.

آبهوا: ٺهو، موسم، چرڪ.

آبريز: قوهارھ، چشڪار، ڪنگ
والارزان.

آبادگار: بزرگ، دِغار آباد ڪنگ
والا، دِغار آباد ڪروڪا بندغ.

آبگير: سهدارنا پيماري ناپن.

آبل: چُٽ، چوٽ، ٺپ.

آبتدا: شروعات، اول، مُه.

آپارڻ: لارتننگ، ديري آگڙاءِ، خاخر
آبسنگ.

آپوجه: سادھ، غريب، مسڪين،
اسارھ.

آپھرائي: اشناڻاف، جلدي، زُو زُو.
آپ: آسيان، ڦلڪ.

آپاڳ: مَبختي، بيبختي.

آپامن: لارڪنگنگ، جوش هلنگ.

آپياس: غور سوچ، چاچ.

آٺ: دُور ٿي، هميڙي.

آتان: دمِيڪان.

آتارن: نقل ڪنگنگ

آتاوار: اشناڻافي.

آتاهون: بَرز ڪو، بلند، بَرزا.

آتت: باسني، تپش.

آتاباع: پبروي، تابعداري.

آتھار: يڪمشتي، ايلمي، آواري.

آتر: قطب.

آتش: خاخر، گرمي، باسني.

آٽر: من، جند، روح.

آتفاق: اتحاد، آواري.

آتو: بيزار، ڪڪ، دمدرينگوڪ.

آتيت: ڪنجوس.

آٽن: بنفنگ، پاننگ.

آٽاه: شيفيڪو، حر.

ي

سنڌي الف ب نا پنجاه اِرتميڪو
حرف.

يا: (حرف جملہ) دا يا اي ڪن
استعمال مروڪا لفظ يعني اِرت آن
اَسْت ڪن.

يا: اي، او، آڙي.

يابِس: خُشڪ، بارُن.

يابو: تَتُون، هُلي، اولاڪ، سواري.

ياپڙ: رَندي، زائيف، بدچال.

ياترا: دوره، زيارت.

ياد: يادگيري، خيال، حفظ، يات.

يار: سنگت، دوست، ساٿي، ياري =

دوستي، سنگتي.

يارهن: يانزده،

يافت: آمدني، ڪمائي، رشوت.

ياقوت: ياقوت اَسْت خَل نا قسم.

ياڪي: باغي، نروڪ، نافرمان،

فسادي.

يال: لَخ نا پڙغاڪ (هلي نا).

يانگ تا: پَلَن توار تو هيت ڪَنگ.

ياور: نائب، مددگار، ساٿي، حامي.

ياوه: اجائي، بيهوده، خراب،

بيوقوف، خسيس، خالي.

يَت: صلاح، مشوره.

يَتيم: غريب، مَفاَس، لا وارث.

يَت: دروغ، لاف.

يَتو: مضبوط، هُوَلنو.

يَخ: قُدين، برف، پياز قُدين.

يخني: طعام نا قسم، عرق،

شوروه.

يخورو: ڪامڻ، لذيد، موقعه.

يَخِي: دڙڪ، ڏمڪي، بڪواس.

باخلنگ.

يرقان: ڪامڻ، بيماري نا پِن،

زردوئي نا بيماري

يرغمال: قبضه ڪَنگ، ضمانتي.

يسير: آسان، مَچَت، چُنڪو.

يعني: معنيٰ ڪ، مطلب ڪ، مثال،

مراد.

يف: ڪماشو، پيرنگا، ضعيف.

يَقين: اعتبار، اعتماد، پروسه، دلجا.

يڪ: اَسْت، يڪ.